

Πόρτ Σάϊδ

Κωσταντής μας, γιατί χαθήκαμε. (Βγαίνει η 'Αρετούλα με τὸ φανάρι).

(Μοναχὴ τῆς ἡ ΔΕΣΠΩ)

Τόξερε πῶς δὲ θὰ τὸν ἀκούσουμε καὶ πῆγε στὸ κορίτσι ὁ ἀδιάντροπος, ποῦ ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ τὸ βρῆ! "Α δὲν εἶτανε γιὰ τὸ παιδί μου ποῦ τὸν πόνεσε καὶ μπορεῖ νὰ τὸ πάρῃ κατὰκαρδὰ, ἀπατῆ μου θὰ πῆ- γαινα νὰ τὸν πιάσω τὸν ἀθεόφοβο! Τὴν Κουταλιανὴ θὰ βάλω νὰ τονε φεβερῆξῃ. Μὰ ἡ ἀγάπη, δὲν εἶ- ναι μάτια μοναχὰ ποῦ δὲν ἔχει, δὲν ἔχει μῆτε αὐ- τιά. Μπορεῖ νὰ τὴν κλέψῃ κιόλας, καὶ μὲ τὸ ζῆρι. Νὰ γυρίσω τοῦ Κωσταντῆ τὰ μυαλά, μποτζερ- γάτης, καὶ πάλι δὲ σώνει. "Ας κλείσω κάλλιο τὰ μάτια μου κι ἄς τῆνε δώσω σ' ὅποια θέλει, πρὶ νὰ μὰς βγοῦν καὶ μπόμπες στὴ μέση. 'Αλλοίμονο, σὰ λείπη ὁ ἀληθινὸς ὁ στύλος ἀπὸ τὸ σπιτί! Με- γάλο λόγο νὰ μὴν πῶ, μὰ δὲν τὴν εἶχε ὁ μακαρί- της αὐτὴ τὴν καταραμένη τὴν περηφάνεια. Νὰ ζοῦσε κείνος, θὰ τὸ παίρναμε τὸ χρυσόκαρδο αὐτὸ παλικάρι, καὶ θὰ καταστάλαζε ἡ ψυχὴ μας. 'Α- κούγω ἀντρίκιες φωνές καὶ γέλοια. Πρέπει νὰ ἤρθην.

ΣΚΗΝΗ Σ'

'Η ἴδια.

Μπαίνε: ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ, ΣΑΡΑΝΤΗΣ, ΚΡΑΛΗΣ

ΔΕΣΠΩ

Καλῶς τους, καὶ πάλι καλῶς τους! Μὰς ἀργή- σετε, γιὰ νὰ μὰς φέρετε κ' ἓνα λεβέντη μαζί σας. 'Απὸ τὸ γελαζοῦμενο πρόσωπό του τὸ ξέρω πῶς εἶ- ναι ὁ φίλος τοῦ Κωσταντῆ μου, ὁ κύρ Κράλης, ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα.

ΚΡΑΛΗΣ

Καλὰ τὸ μάντεψες, ἀρχόντισσά μου. Μ' ἔφεραν τὰ γλυκοκαίματα τὰ παιδιά σου νὰ σὰς δῶ καὶ νὰ σὰς γνωρίσω, μιά κ' ἤρθα στὰ μέρη σας.

ΔΕΣΠΩ

Καὶ γιὰτί νὰ μὴν ἐρθῆτε ἀπὸ τὰ χτές; Ποιὸς ξέρει τί πατινάδες ἐκεῖ στὴ χώρα! Μὰ ἔχουμε δὰ καὶ μεῖς ἐξοχές καὶ παιχνίδια, κι ὅσο γιὰ κρύες βρυσούλες καὶ περιβόλια, ὄρεξῃ νᾶχετε. Θαρρῶ πῶς εἰ δυὸ χουβαρντάδες μου φαῖνε. "Αν εἴχετε μαζί

σας τὸν Κωσταντῆ, θὰ σὰς ἔφερνε ἴσα στὸ καλό μας χωριό.

ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ

Κράλη, τὴ βλέπεις τὴ μάννα μου. Σοῦ τὰ εἶπα χίλιες φορές. Αὐτές εἰ μαννάδες, σὰ δὲν ἔχουν τὰ παιδιά τους δεμένα νὰ τὰ τραβοῦνε σὰ σκυλάκια μαζί τους, ἡσυχία δὲν ἔχουνε. Μὰ τώρα δὲν μπορῶ νὰ πῶ πῶς δὲν ἔχει καὶ δικιο. Δὲν μπόρεσα νὰ κα- τεβῶ ἀπατὸς μου στὴ χώρα, κι ἄρχιζα νὰ φοβού- μαι πῶς θὰ μὰς ξεφύγῃς πάλι δίχως νὰ σ' ἀξιο- θοῦμε στὸ σπιτικό μας. Μόνο ποῦ γλιγωρα θὰ μ' ἔχῃς πάλι στὴ Βαβυλώνα.

ΔΕΣΠΩ

Στὴ Βαβυλώνα! Χριστέ καὶ Παναγιά!

ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ

Νά τα! Δὲ σοῦ τᾶλεγα; Μπορεῖ τώρα νᾶχουμε καὶ μυρολόγια, ἂν ἀγαπᾶς! Κ' ἔτσι θὰ πουληθοῦν εἰ καρποί μας, καὶ θὰ βγάλουμε καὶ παράδες.

ΣΑΡΑΝΤΗΣ

Αἶ, μάννα, ἐμεῖς πεινοῦμε. Πᾶμε νᾶλλάξουμε τώρα, κ' ὕστερα μιλοῦμε καὶ γιὰ τὴ Βαβυλώνα. 'Ο Θανάσης πῆγε νὰ κοιτάξῃ τὰ ζᾶ, καὶ γλιγωρα ἔρχεται. "Ελα, Κράλη, γιὰτί ξεκολλημὸ δὲ θὰ βρῆς. (Βγαίνει Σαράντης καὶ Κράλης).

ΣΚΗΝΗ Ζ'

'Η ἴδια.

ΔΕΣΠΩ, ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ, ὕστερα ΘΑΝΑΣΗΣ

ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ

Αἶ, πῶς σοῦ φαίνεται; Εἶχα δικιο, ἢ ὄχι; Εἶδες τέτοιο λεβέντη ποτές σου;

ΔΕΣΠΩ

Καλὸς κι ἄξιος μοῦ φαίνεται, Κωσταντῆ μου. "Αν τὸ ρωτᾶς ὅμως αὐτὸ γιὰ τὴν 'Αρετούλα μας, δύσκολο τὸ βλέπω, ν' ἀρῆσῃ τὴ Βαβυλώνα καὶ τίς ἀρχοντιές του, καὶ νᾶρθῃ νὰ φυλακιστῇ στὸ χω- ριό μας.

ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ

Νᾶρθῃ καὶ νὰ φυλακιστῇ! Κεὶ ποιὸς τὸ εἶπε! 'Αμὲ καὶ τί θαρρεῖς πῶς ὄνειρεύομαι τόσα χρόνια ἄλλο, παρὰ νᾶχω δικό μου σπιτικό στὴ Βαβυλώνα,